

niedziela

GŁOS Z TORUNIA

ISSN 2956-3429

» MYŚL PASTERZA

Potrzeba pokory, by otworzyć swoje serce na źródło miłości, źródło wielkiej mocy.

BP ARKADIUSZ OKROJ

Tu jest nasz dom

Ewa Melerska

Matka Boża Nieustającej Pomocy patronuje naszej diecezji

Tam, gdzie jest Matka, jest dom. Matka Boża zaprasza nas wszystkich, byśmy w Kościele doświadczyli Jej miłości, ciepła i bliskości.

Diecezjalny odpust ku czci Matki Bożej Nieustającej Pomocy z roku na rok przyciąga wielu wiernych, którzy, modląc się wspólnie, zawierają Maryi swoje życie. Nasza Matka ma wobec nas wielkie plany, marzenia i pragnienia, abyśmy dążyli do świętości, uczynili z Kościoła dom, w którym każdy czuje się potrzebny, dostrzeżony, pokochany i by było to miejsce naszego rozwoju i wzrostu.

Uroczystości odpustowe rozpoczęły się modlitwą na dziedzińcu Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu. Ks. kan. Stanisław Adamiak, rektor, zawiązał Matce Bożej całą diecezję toruńską, modlił się o pokój na świecie, i o to, by nie zabrakło kapłanów, którzy będą nieśli nam Chrystusa. Następnie wierni w procesji ze śpiewem na ustach przeszli do sanktuarium, gdzie sprawowana była Eucharystia.

Bp Arkadiusz Okroj w homilii zwrócił uwagę, że wspólnota wierzących bierze czynny udział w budowaniu Kościoła. – Współtworzymy Kościół toruński, który nie odrzucił daru, powierzonego nam przez Jezusa z wysokości krzyża.

Maryja jest naszą Patronką i razem z nią w Kościele możemy czuć się jak w domu. – W domu wszystkie dzieci są równe, niezależnie od tego, jak jesteśmy ubrani, jakie funkcje pełniemy. Matka patrzy na nas wszystkich z miłością – mówił biskup.

W Kościele możemy czuć się jak w domu.

Aby Kościół był miejscem naszego wzrostu potrzebne są do tego odpowiednie warunki. Ksiądz Biskup podkreślił, że potrzebujemy ambitnych kapłanów, którzy troszczą się o wspólnoty, nieustannie rozwijają się i „mają pragnienie, by fascynować się Jezusem Chrystusem, Pomazańcem, który został namaszczone Duchem swojego Ojca”.

Bp Okroj zaznaczył: – Tacy kapłani i wspólnoty, które odczytują piękno swojego charyzmatu, mają tworzyć parafie nieustającej pomocy. Parafie, które nie są instytucją, ale integrują ludzi ze sobą, niosą inicjatywę, dzięki którym będzie krążyć dobro. I tacy troszczący się o świeżość swojego charyzmatu kapłani, wspólnoty i parafie będą realizowali marzenie Matki Nieustającej Pomocy.

– Jesteśmy Kościołem uprzywilejowanym. Jesteśmy Kościołem toruńskim, który świadomie wziął Matkę Bożą do swojego życia. Ona jest naszą Patronką, więc pragniemy, by duchowość zrodzona, z tego, że bierzemy Ją do swojego życia, rozwijała się w naszym Kościele – mówił pasterz diecezji.

Zauważył, że podczas uroczystości w świątyni zgromadzili się ci, „którzy chcą być pomocnikami Tej, która jest gotowa i pragnie nieustannie nam pomagać w odnowie duchowej naszej diecezji”. Na zakończenie dodał: – W tym Kościele, który współtworzymy, jest nasza Mama, tu jest nasz Tato, tu jest nasz dom. **EW A MELERSKA**

Gotowi do drogi

DZIAŁDOWO Pielgrzymi ziemi lubawskiej spotkali się, aby wspólnie świętować Rok Jubileuszowy w Kościele.

Wyjątkowy czas łaski przeżywamy w Kościele z wdzięcznością i otwartym sercem. W ramach obchodów jubileuszowych 21 czerwca w kościele św. Katarzyny Aleksandryjskiej odbyło się spotkanie pielgrzymów z Lubawy, Nowego Miasta Lubawskiego, Brodnicy i Działdowa – uczestników pieszych pielgrzymek do tronu Jasnogórskiej Pani.

Uroczystość rozpoczęła się przejściem z kościoła św. Wojciecha do świątyni jubileuszowej. W atmosferze modlitwy i śpiewu pielgrzymi oddali Bogu – przez wstawiennictwo Matki Najświętszej – duchowe owoce pielgrzymowania całej diecezji toruńskiej.

Centralnym punktem wydarzenia była Eucharystia pod przewodnictwem biskupa

Wiktor Różański

Czekamy już na wspólne pielgrzymowanie

seniora Andrzeja Suskiego. W homilii Ksiądz Biskup przypomniał o znaczeniu nadziei w życiu pielgrzyma. – Ten, kto podejmuje trud drogi, potrzebuje nadziei, aby dotrzeć nie tylko do celu ziemskiej pielgrzymki, ale przede wszystkim do celu ostatecznego, jakim jest życie wieczne – podkreślił.

Po duchowej uczcie nadszedł czas na wspólne świętowanie. Spotkanie przy stole – pełnym prostych, ale serdecznych

darów: ciast, ogórków, potraw z grilla – stało się okazją do wspomnień z pielgrzymkowego szlaku oraz wyrażenia wdzięczności za życzliwość napotykanym ludzi. Radosnej atmosferze towarzyszył śpiew, rozmowy i wspólna zabawa.

Na zakończenie uczestnicy dziękowali Bogu za dar wspólnoty, modlitwy i spotkania. **n**

KS. MARIUSZ CIESIELSKI

Napełnieni Duchem

UNISŁAW Uwielbienie Boga, świadectwa i ewangelizacja połączyły mieszkańców.

Strefa Mocy”, która oficjalnie zainaugurowała obchody Dni Unisławia, odbyła się 26 czerwca. To wydarzenie ewangelizacyjne, które przez uwielbienie i świadectwa, ma na celu głoszenie Ewangelii i doświadczanie żywego Boga. Spotkanie otworzył bp Arkadiusz Okroj i wraz z uczestnikami odśpiewał pieśń „Barka”.

Ksiądz Biskup podkreślił symboliczne znaczenie nazwy wydarzenia: – „Strefa Mocy” to piękna nazwa. Ta moc pochodzi

Gminny Ośrodek Kultury w Unisławiu

Pan Bóg czeka na każdego człowieka

z nieba. Jezus był namaszczonej mocą Ducha Bożego i tą mocą nauczał, uzdrawiał, wyrzucał złe duchy. Tą mocą zrealizował dzieło zbawcze. To musieli zrozumieć Apostołowie, gdy zostali napełnieni Duchem Świętym w dniu Pięćdziesiątnicy – to była strefa mocy. I tego nam też trzeba – mówił.

Na scenie wystąpił miejscowy zespół Tabga, a także znany ewangelizator Witek Wilk z zespołem ZaNim.

Witek Wilk w swoim świadectwie mówił do zebranych: – Do końca życia miałem być kaleką. Skakałem z 10 metrów, połamane kręgosłup. Lekarze nie dawali mi

szans. Ale przez 7 lat czytania Biblii zrozumiałem, że przez wiarę można wszystko. Dzisiaj z mojego kalektwa niewiele zostało.

Całość wydarzenia zwińczyła adoracja Najświętszego Sakramentu i błogosławieństwo, którego udzielił proboszcz parafii św. Bartłomieja Apostoła w Unisławiu ks. kan. Marek Linowiecki.

Organizatorzy podkreślają, że „Strefa Mocy” to nie tylko koncert i modlitwa, ale także ważny duchowy akcent, który po raz pierwszy wpisał się w program obchodów Dni Unisławia, nadając im refleksyjny charakter. **n**

ALEKSANDRA DWORZECKA

niedziela
GŁOS Z TORUNIA

Ks. Paweł Borowski

(redaktor odpowiedzialny)

Renata Czerwińska, Agata Pawluk,
Ewa Melerska, ks. Przemysław Witkowski
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń

tel. 56 622 35 30, torun@niedziela.pl

Beata Pieczykura

(redaktor prowadząca – Częstochowa)

tel. 34 369 43 24

Blisko siebie, blisko Boga

KURZĘTNIK Parafianie podczas pielgrzymki odwiedzili ważne religijne i historyczne miejsca.

W dniach od 20 do 24 czerwca odbyła się pielgrzymka parafialna, zorganizowana z inicjatywy ks. Kazimierza Reckiego, wikariusza parafii św. Marii Magdaleny. W duchowej wyprawie wzięło udział 50 uczestników – parafian z Kurzętnika, Grębocina oraz przyjaciół obu parafii.

Każdy pielgrzym niósł w sercu konkretną intencję. Wspólna modlitwa, odmawianie Różańca oraz śpiew pieśni wypełniały czas podróży, pogłębiając duchowe przeżycia i umacniając więzi wspólnotowe.

Program pielgrzymki obejmował nawiedzenie miejsc o szczególnym znaczeniu religijnym i historycznym – zarówno w Polsce, jak i za granicą. Pięknym duchowym doświadczeniem była wizyta w bazylice Nawiedzenia Najświętszej Marii Panny w Wambierzycach, uznawanej za jedno z najważniejszych sanktuariów maryjnych Dolnego Śląska. Na pielgrzymkowej mapie znalazła się również kolegiata Najświętszej Marii Panny Bolesnej i Świętych Aniołów Stróżów w Wałbrzychu. W Pradze pielgrzymi nawiedzili gotycką

Archiwum pielgrzymki

Pielgrzymi przed bazyliką w Wambierzycach

katedrę św. Wita, serce duchowe Czech i jeden z największych klejnotów średnio-wiecznej Europy.

Wyjątkowym przeżyciem była także wizyta w pocysterskim opactwie w Krzeszowie, nazywanym europejską perłą baroku. Zarówno kościół klasztorny Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny, jak i kościół św. Józefa urzekały nie tylko bogactwem formy, ale przede wszystkim mistyczną atmosferą, sprzyjającą głębokiej modlitwie i osobistej refleksji.

Choć głównym celem była duchowa odnowa, pielgrzymi nie zapomnieli także o odkrywaniu piękna i historii regionu. W programie znalazły się m.in. zwiedzanie kopalni węgla kamiennego

w Wałbrzychu, podziwianie majestatycznego Zamku Książ, a także spacer po zabytkowych starówkach Wrocławia i Pragi.

Pielgrzymka była czasem intensywnym: wypełnionym modlitwą, wspólnym śpiewem, rozmowami i radosnym dzieleniem się wiarą. Stała się przestrzenią duchowego wzrostu i pogłębienia relacji nie tylko z Bogiem, ale i z drugim człowiekiem. Uczestnicy podkreślali, że był to czas prawdziwego pokoju serca oraz doświadczenia Kościoła jako żywej wspólnoty. Z wielu ust padło zdanie, które oddaje całą istotę tego wydarzenia: – Byliśmy blisko siebie, bo najpierw byliśmy blisko Boga. **n**

KS. KAZIMIERZ RECKI

Boża ekipa

BRODNICA Parafia Jezusa Miłosiernego zorganizowała piknik parafialny.

Służba Liturgiczna, ich rodziny i cała wspólnota parafialna zgromadzili się, aby 28 czerwca razem świętować zakończenie roku szkolnego. Wydarzenie poprzedzone zostało meczem piłki nożnej na boisku szkolnym. W rozgrywkach o puchar księdza proboszcza wzięły udział dwie drużyny: ministranci i ich ojcowie.

Po rywalizacji sportowej wszyscy udali się do ogrodu parafialnego, gdzie w atmosferze rodzinnego spotkania można było zjeść smakołyki przygotowane przez parafian. Była to okazja, aby podziękować Służbie Liturgicznej i ich rodzinom za zaangażowanie na rzecz budowania wspólnoty. **n**

KS. MARCIN JĘDRASZEK

Tomasz Sikorski

Wspólnie spędzony czas przyniósł wiele radości

Wspólna misja

W ciągu całego życia należymy do różnych wspólnot. Różni ludzie, w różnym wieku, z różnym bagażem doświadczeń spotykają się, aby czegoś dokonać, zrealizować powierzone zadania.

KAMILA WILCZYŃSKA

Muszą się zjednoczyć i mówić wspólnym językiem, choć jest to czasem trudne jak na wieży Babel. To samo dotyczy wspólnoty parafialnej Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Gostkowie.

Trwać w jedności

Jesteśmy jedną parafialną rodziną, choć każdy z nas należy do niej na różnym etapie swojej wiary, choć każdy z nas czego innego od niej oczekuje, na czymś innym mu zależy. Dzieci chcą szukać Boga przez zabawę, młodzież przez rozmowy na tematy, które ją interesują. Dorośli chcą zgłębiać tajemnice Pisma Świętego lub gromadzić się w grupach modlitewnych. Wszyscy są potrzebni, by wspólnota była żywa.

Właśnie tym wszystkim, którzy tworzą wspólnotę parafii, chciał podziękować proboszcz ks. Paweł Borowski. W tym celu 28 czerwca odbył się Parafialny Dzień Wspólnoty połączony z pielgrzymką do konkatedry w Chełmży. Pieszko, rowerami czy samochodami wierni udali się do Chełmży, by tam, wspólnie z pielgrzymami z Nawry, uczestniczyć w Eucharystii sprawowanej w ich intencji. Ksiądz proboszcz w czasie homilii podkreślał, jak wspólnota potrzebuje każdego z nas, bez wyjątku. Po Mszy św. i po krótkim zwiedzaniu chełmżyńskiej katedry przyszedł czas na świętowanie

Pielgrzymi dziękowali za łaski

Wierni z radością włączają się w inicjatywy parafialne

przy grillu. Były to chwile wypełnione rozmowami i wymianą doświadczeń.

Wzajemna odpowiedzialność

Jak parafianie reagują na inicjatywy podejmowane w ich parafii? – Takie spotkania integracyjne są bardzo ważne, bo umacniają więzi między członkami wspólnoty – mówiła Alina. – Jesteśmy wdzięczni ks. Pawłowi, że regularnie organizuje takie wydarzenia, bo wnoszą one w nasze życie wiele radości z przebywania ze sobą – dodała Barbara. – Wspólnota będzie się prętnie rozwijała, kiedy proboszcz parafii będzie liderem, który umie przyciągnąć do siebie wiernych i zachęcić ich do aktywnego działania. Mamy to szczęście, że ks. Paweł jest właśnie takim liderem – podkreślał Marcin.

W gostkowskiej wspólnotcie okazało się, że do spotkań jest wiele. Pielgrzymki,

potancówki, bale, ogniska, dożynki, a nawet roratnie śniadania. Wszystko to jest bardzo ważne i wzmacnia poczucie przynależności do wspólnoty i odpowiedzialności za nią. Tak, jesteśmy odpowiedzialni za swoją wspólnotę. Nie tylko za to, co widoczne dla oka, ale przede wszystkim za to, co duchowe.

Jesteśmy odpowiedzialni za rozwój w wierze młodego pokolenia. Odpowiedzialni za dodawanie otuchy tym, którzy z różnych powodów upadają na drodze swojej wiary. Odpowiedzialni za tych, którzy tę wiarę nam przekazali, którzy uczyli nas miłości do Chrystusa. Odpowiedzialni za siebie nawzajem. Każdy musi czuć się tu potrzebny. Każdy musi wiedzieć, że jest ważnym ogniwem naszego lokalnego Kościoła. Każdy musi wiedzieć, że w oczach Jezusa jest kimś niepowtarzalnym. **n**

Zdjęcia: Kamila Wilczyńska

Świadek historii

Wierni z Gostkowa wzięli udział w poświęceniu odbudowanej kapliczki przydrożnej w Kamionkach Dużych.

Działo się to 27 czerwca podczas obchodów uroczystości Najświętszego Serca Pana Jezusa w parafii Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Gostkowie. Były to momenty podniosłe, wzruszające i takie, które z pewnością na długo zapadną w pamięć wiernym z gostkowskiej wspólnoty. Tego dnia naszą parafię odwiedził bp Arkadiusz Okroj, by nie tylko przewodniczyć Eucharystii, ale przede wszystkim, by wziąć udział w poświęceniu odbudowanej kapliczki.

Uroczystości rozpoczęły się w kościele Mszą św. sprawowaną pod przewodnictwem pasterza diecezji toruńskiej. Biskup Arkadiusz w swojej homilii zachęcał, by w Roku Jubileuszowym przeżywanym pod hasłem „Pielgrzymi Nadziei” podróżować w głąb własnego człowieczeństwa, by odbyć pielgrzymkę od rozumu do serca. Pielgrzymka ta ma pomóc nam zanurzyć się w sercu Jezusa, które nie przechodzi obojętnie ani obok celnika, samarytanki, cudzołożnicy czy ubogiej wdowy.

Zwieńczeniem Eucharystii była procesja wokół kościoła i złożenie podpisów na dokumencie opowiadającym historię kapliczki, który, umieszczony w specjalnej tubie, został w niej zamurowany „dla potomnych”. Stojąca na rozdrożu w Kamionkach Dużych kapliczka poświęcona jest Najświętszemu Sercu Pana Jezusa. Zbudowana w XV w., zburzona przez niemieckiego okupanta na samym początku

Zdjęcia: Piotr Litwic

Kapliczka na nowo stała się miejscem wspólnej modlitwy

Poświęcenia dokonał bp Arkadiusz Okroj

II wojny światowej, odbudowana po wojnie, była ważnym elementem krajobrazu Kamionek i miejscem spotkań na wspólnych nabożeństwach.

– Jesteśmy wdzięczni sołtys Danucie Santorek, że podjęła się dzieła odbudowy niszczącej już latami kapliczki – mówi Aleksandra. – Nasza kapliczka odzyskała dawny blask dzięki ogromnej ofiarności wszystkich darczyńców i osobistemu zaangażowaniu pani sołtys – podkreśla Krystyna. – Kapliczka będzie cieszyć moje oko, za każdym razem kiedy będę przejeżdżał tędy na swoje rowerowe wycieczki – dodaje Kazimierz.

Takich i podobnych słów wdzięczności padło tego dnia bardzo wiele, zwłaszcza podczas poczęstunku przygotowanego dla wszystkich przez mieszkańców wsi. Niech kapliczka na nowo stanie się miejscem wspólnej modlitwy, Najświętsze Serce Jezusa, miej nas w swojej opiece. **n**

KAMILA WILCZYŃSKA

Ewa Melerska

Czas dla rodzin to najcenniejsza rzecz

Czas dla rodzin

Jak spędzić niedzielne popołudnie w Toruniu? Można skorzystać z propozycji jednego z toruńskich muzeów.

Muzeum Pamięć i Tożsamość im. św. Jana Pawła II w Toruniu zaprasza na Aktywne Pikniki Rodzinne. Pikniki to wartościowy i dobry czas wzajemnego poznania, budowania relacji i rozrywki dla najmłodszych. Inspiracją do spotkań jest osoba św. Jana Pawła II, jego życie i nauczanie.

Każde z niedzielnych wydarzeń odbywa się pod inną tematyką. Na dzieci czekają liczne atrakcje, jak dmuchańce, gry na trawie, kreatywne zabawy plastyczne oraz różne konkursy i łamigłówek. Dorośli mogą skorzystać z odpoczynku na leżakach, zjeść pyszne ciasto i napić się ciepłej kawy.

Kolejne pikniki na terenie przy muzeum odbędą się 20 lipca, 10 sierpnia i 31 sierpnia. Bilety do nabycia on-line lub na miejscu. **n**

EWA MELERSKA

Śladami Apostoła

Mieszkańcy Nowego Miasta Lubawskiego i parafii św. Tomasza Apostoła dziękowali Bogu za wspólną historię modlitwy, wiary i duchowego poszukiwania.

ALEKSANDRA WOJDYŁO

Głównym dniem jubileuszu 700-lecia był 29 czerwca. Tak wyjątkowa rocznica stała się okazją do dziękowania Bogu za miasto oraz świątynię, która przez wieki gromadziła mieszkańców modlących się i wypraszających łaski.

Historia parafii św. Tomasza Apostoła nierozzerwalnie łączy się z dziejami miasta. Obie wspólnoty, miejska i kościelna, powstawały równolegle. Gdy lokowano miasto, jednocześnie rozpoczęła się budowa kościoła. Za patrona obrano św. Tomasza Apostoła, orędownika wątpliwych, ale także głęboko szukających prawdy. Wybór ten oddaje symbolicznie duchowość parafii: gotowość trwania w wierze oraz ciągłego poszukiwania głębi i sensu w relacji z Bogiem.

Żywa budowla

Mszy św. przewodniczył biskup senior Andrzej Suski. Na modlitwie obecny był także biskup nominat na Madagaskarze Marek Ochlak, misjonarz ze zgromadzenia oblatów, pochodzący z Nowego Miasta Lubawskiego.

Na powitanie proboszcz ks. kan. Zbigniew Markowski wyraził radość, nawiązując do słów św. Jana Pawła II: – Podczas jubileuszu każdy człowiek zostaje wezwany do otwarcia swojego serca, aby wzorować się na jedynym i niepowtarzalnym miłosiernym sercu Bożym, które jest zawsze gotowe do miłości na drodze zbawienia.

Przedstawiciele władz samorządowych Nowego Miasta Lubawskiego złożyli życzenia bp. Andrzejowi z okazji jubileuszu 60-lecia kapłaństwa.

Tematem przewodnim homilii, wygłoszonej przez bp. Andrzeja, było ewangeliczne pytanie Chrystusa: „A wy za kogo Mnie uważacie?” oraz odpowiedź św. Piotra: „Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga Żywego”. – Chrystus, zakładając swój Kościół, wiedział, że będąc w nim opoką i nadzieją, nikt i nigdy nie będzie w stanie go zniszczyć. Kościół jest żywą budowlą, należąca do Chrystusa – mówił biskup i dodał, że nikt nie może manipulować Kościołem Chrystusowym ani go zawłaszczyć.

Historia parafii

św. Tomasza Apostoła nierozzerwalnie łączy się z dziejami miasta.

Ważne pytania

Pytanie do apostołów to także pytanie do nas, współczesnych, o sens naszego życia i ostateczne przeznaczenie. Biskup Andrzej, mówiąc o różnych opiniach ludzi współczesnych na temat Chrystusa skłonił wiernych do zastanowienia się nad własną

odповідzią: „Kim dla mnie dziś jest Chrystus?” i zachęcił, aby kierować się słowami św. Jana Pawła II, które wypowiedział podczas inauguracji swojego pontyfikatu: „Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego” i uczynić je osobistym wyznaniem. – Chrystus wie, co kryje się w sercu człowieka – mówił. Po chwili dodał: – Tylko z Chrystusem życie nasze ma sens, bo dzięki Niemu jesteśmy dziećmi Bożymi, jesteśmy miłością i z Nim mamy życie wieczne.

Być jednością

Nawiązując do siedemsetletniej historii parafii nowomiejskiej, Ksiądz Biskup zwrócił uwagę na rolę wiary w kształtowaniu się wspólnoty parafii i miasta, która wzorem apostołów trwała przez siedem wieków w nauce Chrystusa i na modlitwie. Zachęcił także, aby jak św. Paweł przejrzeć na oczy i nie dać się oderwać od Kościoła. Kościół bowiem buduje cywilizację życia i miłości, bez których nie będzie przyszłości świata. – Tylko wtedy zrozumimy Kościół Chrystusa, jeśli będziemy mieli wiarę Świętych Apostołów Piotra i Pawła, bo Chrystus chce, byśmy stanowili jedno – podkreślił.

Po Eucharystii wierni w procesji przeszli do figury św. Tomasza, patrona miasta, gdzie odmówiono litanie oraz odśpiewano pieśń „Boże, coś Polskę”. **n**

Po Mszy św. wierni w procesji przeszli do figury św. Tomasza

Aleksandra Wojdyło